

Bacovia printre anarhiști

2019

La 4/16 septembrie 1881 se naște George Bacovia, unul dintre cei mai importanți poeți simbolști de la noi.

Datorită zelului persecutor al Siguranței statului, care-l urmărea pe Panait Mușoiu zi și noapte, ne-au rămas și câteva informații interesante legate de activitățile subversive ale poetului, care se pare că participa la întâlnirile și discuțiile anarhiștilor din București, printre care se număra, de pildă, și Iuliu Neagu-Negulescu, autorul *Arimaniei*.

Nota de mai jos face parte din voluminosul dosar de urmărire al lui Panait Mușoiu și ne oferă o descriere sumară, dar interesantă, a modului în care decurgea o astfel de întâlnire și ce anume se discuta.

Ieri seară, la locuința lui C. Vasiliu din str. Cosma, nr. 15 s-au pus bazele unei așa-zise asociații care are drept scop studierea fenomenelor sociale prin prisma anarhismului. Pe lângă C. Vasiliu, au luat parte Aurel Sovela, funcționar la Ministerul Domeniilor și Pădurilor, publicat în Facla, Alecu Marinescu, avocat, Gheorghe Vasiliu, avocat și publicist, care în numărul din 20 de ianuarie din Românul literar, la pagina 74, sub titlul „Serenada” și iscălit George Bacovia, a publicat o poezie revoluționară al cărei text îl dau aici alăturat. Studentul Eugen Vasiliu de la Drept, intim cu Mușoiu, Neagu și Jean Gheorghiu, avocat din strada Sfinților 37, spune că ei trebuie să lupte pentru distrugerea ierarhiei care domnește în stat. Că societatea actuală nu-i deloc bazată pe logică, că neglijează drepturile indivizilor. Că statul a devenit o fortăreață care împiedică orice manifestare liberă, nimicind spontaneitatea și inițiativa... Că la temeiul proprietății e uzurparea, chestie discutată pe larg și de unde s-au tras concluzii pentru desființarea proprietății.

(Notă din 4 februarie 1912)

Eu sunt un monstru pentru voi
Urzind un dor de vremuri noi,
Și-n lumea voastră abia încap...
Dar am să dau curând la cap.

O, dormi adânc, mereu, așa,
În vise dulci, hidos burghez,
Oftând, palate de-ți lucrez,
Eu știu și bine-a dărâma.

În noaptea asta, iată, sună
O serenadă din topor,
Amanților pierduți sub lună,
Poeți cu putredul amor.

O, dormi în noaptea infinită,
Burghez cu aer triumfal,
Dar preistoric animal
În rațiunea aurită.

Sub luna blondă nu se plânge,
Ci răzbunările se curmă,
Martirilor scăldați în sânge,
Cânt serenada cea din urmă.

O, dormi... dar voi urca spre soare
În zbor sublim de-aeroplan...
Cu vise dulci, burghez tiran:
E aurora-ngrozitoare...

Biblioteca Anarhistă

Bacovia printre anarhiști
2019

Preluat la 13.01.2022 de la <https://pagini-libere.ro/>

ro.theanarchistlibrary.org